

DAJ 9

AVI ZPR JIRÁSKOVA HRONOVA

ANKETA

Organizátoři průzkumu k organizaci a ekonomice Jiráskových Hronovů oslovilo 78 účastníků 65. ročníku přehlídky. Předpokládáme, že je to jakýsi obraz názorů na jednotlivou problematiku organizace tak rozsáhlé divadelní přehlídky. Průzkum sledoval odpovědi i z pohledů různých věkových kategorií, vzdělání či bydliště respondentů, nebo podle druhu souboru, ve kterém se dotazovaný pohybuje či délkou činnosti v amatérském hnutí i podle účasti na Jiráskově Hronově. Tyto dílčí výsledky zatím zpracovány nemám, ale budou určité zveřejněny v Amatérské scéně na podzim letošního roku. Pro zajímavost jen uvádím, že nejvíce dotázaných bylo z věkové kategorie 40 - 60 let, se středněškolským vzděláním, a dále ze souborů tradičních činoherních atd. Z přiložených výsledků lze konstatovat, že 93,6 % je pro zachování dosavadního 8. denního rozsahu a mají výhrady k velkému počtu zahraničních souborů (včetně dechovky a pěveckého sboru).

Festivalový výbor Jiráskova Hronova bude mít k dispozici pohled účastníků na některé závažné otázky, až bude v září letošního roku připravovat koncepci 66. ročníku. K tomu tato anketa směřovala. Vlastimil Ondráček

Přikládáme statistická čísla prvních tří bodů ankety. Podrobné výsledky budou otištěny v Amatérské scéně.

Odpovědi na otázky průzkumu:

	ANO	%	NE	%
1. Dosavadní 8. denní rozsah JH považuji za vyhovující	73	33,6	5	6,4
2. Dosavadní 8. denní rozsah JH považuji za nevyhovující a proto doporučuji				
2.1 - zkrátit počet dnů	4	5,2	74	84,9
2.2 - zkrátit počet dnů nejubilejních ročníků	2	2,6	76	97,4
2.3 - jiné změny (vypíšte na zvláštní list)	2	2,6	76	97,4
3. Domníváte se, že k řešení ekonomických problémů je možné na hracítech souborech požadovat				
3.1 - úhradu nákladů na dopravu	29	37,2	49	62,8
3.2 - úhradu nákladů na stravování	25	32	53	68
3.3 - úhradu nákladů na ubytování	11	14	67	86

Zaberte si vhodná místa, náměstí bude plné tak jako minulý rok.

Firma ART Production 66

připravila na dnešní večer velkolepý ohňostroj včetně hudebního doprovodu.

Dovolte lidem, aby byli šťastni podle jejich vlastního uznání...

Prus

DNEŠNÍ PROGRAM

Hotelová škola od 10.00 hodin
Seminář M

Slavie od 14.00 a 16.00 hodin
Jan Weiss: SEN KRISTINY BOJAROVÉ
Divadélko Jesličky ZUŠ Na Střežině,
Hradec Králové

Jiráskovo divadlo od 16.00 a 20.00 hodin
Vlastimil Peška: BYLO NEBYLO aneb ...
Ořechovské divadlo, Brno

Náměstí od 17.00 hodin
Koncert Machovské dechovky

Sokolovna od 18.00 a 20.00 hodin
Adolf Hoffmeister: NEVĚSTA
Ochotnický spolek, Jilemnice

Náměstí od 21.30 hodin
Slavnostní ukončení 65. JH a OHŇOSTROJ

Setkání všech přítomných zainteresovaných
organizátorů 65. JH proběhne individuálně.

Malé letní, téměř lyžařské vyznání...

Seminář M

Změnil-li se předjezdci při mistrovství ve sjezdovém lyžování, nemá to obvykle na průběh závodu pražádný vliv...avšak na hronovské rozpravy o zhlédnutých inscenacích ano, ANO, ANO! Letošní nově sestavená společnost pánů Bergmana, Klímy, Lipuse, Laurina a Pokorného je, až na maličké, nevýznamné excesy, skutečně práva svému poslání - vyšlápnout dobrou stopu pro další jízdu za poznáním nepoznatelného...či snad za nepoznáním poznatelného?

Je radost posedět v tak inspirativní, dobré společnosti.
Jiří Poláček

NADORAZ

komunální humor a skvělý dixieland

JIRÁSKOVY SADY (hlb). Včera od 17. 00 se místním i návštěvníkům 65. Jiráskova Hronova představil orchestr Nadoraz.

Toto těleso hrálo velice dobře New Orleanský jazz, který prokládalo nestandardními písničkami typu blues, tango ap. Jednalo se o skvělou, dobře zahranou muziku, slušně zpívajícího zpěváka a banjistu, který vypadal jako Milan Schejbal (pakliže to Milan Schejbal nebyl).

Poněkud na škodu se mi zdál komunální humor mezi jednotlivými skladbami, ale i ten má koneckonců své příznivce. Můj konečný dojem je takový, že tak dobrých dixielandových souborů v republice mnoho.

Utopie utopená utrápenými útržky Alibüstycké dyvadlo, Brno

Ačkoli avizované absurdity atakují atraktivními anaforami, analogiemi, asociacemi a autentickými akcemi (autodafé), absentuje absolutní akt asimilace aktérů a auditoria. Brzy bude brilantním Bergmaninim budováno bohaté bádání brněnského bratrstva. Cítím, ciselérství, cestu a celou centrálu citu. Dát dřív a důrazněji důkladný díl driny divadlu, dílo družiny dokládání, dojde dál. Eskalace evokací eroduje epiku. Fakt flirtování fikce a filosofie fixuje falešné formy. Gumování gurmánské grácičnosti gagu a gesta. Hrdinové hrají hlavně hovory. Chybí chimerický charm a charismatický chechtot. I intenzivní iracionálně inspiruje introvertním individualismem (imitovaný indián). Jak jinak ještě jiskří jazyk jednajících jednotlivců? Kdyby každý konkrétně konal, kumuloval krásné kokotiny kolektivně, který kritický kašpar káral by kvalitní kus? Leda ledabylý louda a lump. Maně mě mistrovská maskarada mšit místo mrazivého mísení makabrozních moralit. Nenastává nutkání následovat nespoutané nápady. Ostatní oželeno. Přitom připravena parádni půda pro prudké poryvy, profesionální pojetí, průnik paradoxů - poměrně perfektní předloha. Radí rozbít rozum. Snad sny spasí svět. To tvrdí tvořivý talent. Uvidíme. Vyjde-li všechna vášeň, víra, virtuální víření.

Zatím zůstáváme zejména zdraví. Radovan Lipus

Alibüstycká Utopie

Alibüstycké Dyvadlo z Brna uvedlo nonsensovou hru člena souboru Petra B. Nováka Utopie. S podtitulem nontheatrální didaktické drama v oslabení. Didaktický nám na začátku, jako na školní přednášce, oznámí, že nesmysl má taky v umění své místo (jako by před ním nebylo Morgensterna, Leara...), drama je v oslabení, protože jde především o kvalitu literární (a ty texty bych si docela s chutí v klidu přečetl), a nontheatrálnost souvisí s rezignací na řadu divadelních zásad. Někdy snahou souboru o vědomé funkční využití těchto „opomenutí“ jsme dovedeni k překvapivému spojení a k pobavení se jím (v začátku představení), postupně ale, a to jistě už nezáměrně, jsme dovedeni k docela obstojné nudě. Slušná literární (slovní) kvalita Novákových textů to celé neutáhne. Je zákonitostí takového typu divadla, že od okamžiku, kdy divák „přečte“ jak a na základě čeho je představení stavěno, začíná se nudit, protože výchozí formule je jen „donekonečna“ opakována. Pak musí nastoupit nejrůznější dovednosti a prostředky, aby to zachránilo. Zpočátku nás ještě vedl jedoduchý příběh, situace měly jistou přehlednost. Pak už ale

Z představení UTOPIE

následovalo čím dál větší tápání a úplné ztracení se. Situace nebyly odnikud nikam vedeny, nebyly gradovány (ani rytmicky ani jinak), ztratila se divadelní imaginace. A došlo k dlouhému čekání na konec.

Aleš Bergman

Commedia finita

Viktorie Hradská napsala hru o čtyřech souputnících života Emy Destinové i o ní samé. Slavná osobnost se však na jevišti neobjevuje, je zpřítomněna ve čtyřech monologích žen (M. Žirná hraje tři z nich), slyšíme pouze její hlas a vidíme její portrét. Podobným způsobem volil třeba Bulgakov ve hře o Puškinovi, nebo konečně i Čapek ve svém Foltýnovi. V době této hry proti uvedení protestoval Kruh přátel Emy Destinové, hra prý je falešným obrazem umělkyně a hanobí její památku. Myslím však, že v tomto textu napsaném lehkým perem jsou spíše zobrazeny malé jepice v záři velké osobnosti, které ze života umělkyně hanebně kořistily, využívaly její samotu a z jejího vnitřního života i umění nepochopily vůbec nic. V neposlední řadě je to pak příležitost pro herečku zahrát si v sólovém představení několik velkých odlišných typů.

Marie Živná je zkušená herečka, bezpečně ví co hraje. Za pomoci režiséra Milana Šáry odlišuje jednotlivé charaktery (samozřejmě kromě kostýmu), pohybem, hlasem, temperamentem i celkovým společenským chováním.

Monology jsou to ovšem jen zdánlivě. Postavy někým komunikují. Ten „někdo“ je důležitý partner, protože vytváří a podmiňuje motivační úsilí postav sdělit možná víc o sobě než o Destinové. Ty dámy se také před někým předvádí. Chtějí o sobě vytvořit nějaký obraz. A tady jsou možná ještě nevyužití možnosti inscenace.

V prvním monologu herečka spíše vypravuje, snad až příliš afektovaně. Kreslí a vybarvuje každou větu, kontakt s hledištěm je spíše formální, postava existuje spíše sama pro sebe. Nemyslím, že by převlek byl funkční, logický je spíše se změnou postavy.

Uklížečka působila herecky svobodnějším dojmem s větší jevištní sdělností i kontaktem.

A v neposlední řadě se již vůbec nevyprávělo o Destinové, herečka se dobírala tragedie své postavy samé, objevila se i přesná motivace tohoto nešťastného nenávidného člověka.

Snad bych připomněl i starou pravdu: máš-li hrát hloupého, snaž se najít v čem je chytrý. Tu zoufalou průměrnost není nezbytné charakterizovat vnějšími znaky, intonací, mimickým tvářením a pod. Ony se ty postavy takovými stanou prostřednictvím aktivního jednání s partnerem - publikem. A pak se spíše nechťně vyjeví, co postava chce skrýt.

Závěrem: Her pro sólový výkon herečky není mnoho. A pomůže-li text, který není bez problémů, zároveň vypovědět něco o člověku, co přesahuje do našich dní, pak má inscenace ještě větší smysl, než jenom jako dobrá záležitost k prezentaci herecké osobnosti. František Laurin

Havlíček a Destinová

Monodrama o třech částech od Viktorie Hradské Commedia finita se nám snaží povědět prostřednictvím vzpomínek tří žen, které s ní přišly do blízkého styku, leccos o Emě Destinové. Ale hlavně poznáváme tyto tři ženy. Jaké samy jsou, jak se k ní chovaly, jaký k ní měly vztah. A všechny tři nám je přišla představit herečka Marie Živná z DS Havlíček z Neratovic.

Představení patří k těm, které se nesnaží za každou cenu experimentovat, ale prostřednictvím tradičních prostředků, nade všemi jinými hereckých, interpretovat dramatický text. Vzpomeňme třeba inscenaci Posledního léta. Zde je situace o to těžší, že je herečka na jevišti sama. A obstává se ctí. Zvlášť v příběhu Uklížečky, který je laděn humorně a v herectví je možno využívat stylizovanějších prostředků. Jinak Živná využívá dobře „stříhu“ z pocitu do pocitu, kontrastních rytmických ploch, „načasovanosti“ point a pod. V příbězích Společnice a Komorné, které jsou laděny psychologičtěji, je ale několik míst, zvlášť když se postavy dostávají do exprese, kde nás může zaskočit přerušování diváckého „jití“ s herečkou. Jako by zde byl herecký výkon vystaven příliš za pomoci vnější herecké techniky a na tu vnitřní se nedostalo. Je dalším úkolem pro protagonistku spolu s režisérem (Milan Šára) tato místa takzvaně „prohloubit“.

Aleš Bergman

Z představení COMMEDIA FINITA

Taneční soubory Antares a Domino Praha

Na jevišti končila nádherná taneční kreace v kostýmech zlatavé barvy podzimu, na jevišti se nostalgicky zvolna snášely uschlé listy a nad tím vším vycházelo slunce, aby propukl potlesk nadšení a radosti ze společného setkání. Budiž veřejně poděkování tomu, kdo tyto soubory ve finiši přehlídky přivedl na Jiráskův Hronov. Nechci oddělovat soubory účinkující v jednom večeru, i když pracují každý jiným způsobem, ale i v programovém článku mají vyznání choreografů večera V. Červa a R. Kmecová cosi společného. Přes rozdílnost uměleckých osobností „cítí touhu vyjádřit lidskou emoci a myšlenku za hranicemi těla“ ve druhém případě pak „možnost hledat v pohybu volnost a svobodu“.

Celý večer působí jako hledání lidských kontaktů, hluboké obrácenosti do svého nitra, a také radosti i šťastné komediálnosti.

Všechno je precizně nastudováno v bohatých temporytmických proměnách, i prudkých střizích, obrovském průběžném nasazení. Je s podivem, jak si i v kolektivních kracích všimá divák jednotlivce, který má dost prostoru, aby se individuálně uplatnil.

Znamenitě je svícení, které umožňuje velkou proměnu prázdného jeviště v černém horizontu.

Kostýmní prvky působí účelně, vkusně, výtvarně zajímavě a přesně dotvářejí charakter tanečních krací.

Závěrem: O herci či tanečnickovi se říká, že tělo je jeho nástroj. Je-li tomu tak, pak v tomto představení hrály nástroje mimořádné ceny. František Laurin

Řeknu to tancem - mezidruhová inspirace

Přijde-li nováček do ochotnického souboru bývá v lepším případě vyzkoušen z básničky a pak se mu přidělí role. Nejčastěji v pohádce a až se trochu otkrá, bude hrát s dospěláky. Vždyt jsme jen ochotníci, děláme to zadarmo a ve volném čase. Když přijde adept z housličkami, pan dirigent mu většinou nechá přehrát to co právě studují a rozhodne. Umiš, bereme tě, neumíš, nauč se, případně jdi tam, kde stačí odehrát ovčáky. Nestačí jen čekat až se otkrá, je třeba naučit se znát noty, stupnice, nejlépe tam a nazpátek a další potřebnosti „řemesla“. Nikoho by ani nenapadlo, že v amatérském symfonickém orchestru by mohl být hráč, který nezná noty a vše ostatní. Aby tanečník s bravurou a s úsměvem vyskočil jeden metr, musí zvládnout dva.

O tom, že členové tanečních souborů Antares a Domino jsou vzděláni, není pochyb. Představili se nám ve strhujícím tanečním divadelním představení. Samotná expozice - představování, vydalo za základní vzdělávací lekci. Fungující mizanscéna - jednání, kontakt, vztahy, napětí, výraz, kostým, světlo, zvuk. Připomeňme si jen choreografii Lidský dech a následující kraci čtyř dívek. Všechno se odehrává v obrovském nasazení, vnitřní ukázněnosti, maximálním soustředěním a zaujetí, které na nás ale působí svou bezprostřed-

ností a lehkostí v provedení. Režijní koncepce - choreografie jsou nápadité, efektní ale nepodbíživé. Kdo umí, umí.

Vskutku vzorný příklad mezidruhové inspirace. Žádné pokleslé hop, hop, tři, čtyři. Jiří Pokorný

Protože náš Zpravodaj už nemůže reflektovat dnešní představení, přinášíme zde jejich hodnocení odbornými porotami z národních přehlídkách v Želči a v Třebíči a z regionální přehlídky ve Vamberku.

Adolf Hoffmeister, Ne v ě s t a

Nevěsta, jeden z dramatických textů mladého Hoffmeistera, je z roku 1927. Jak společensky kritickým postojem, tak životním optimismem reprezentuje nastupující generaci Osvobozeného divadla.

Charakteristická nadsázka, ne nepodobná zkratkovitému a zároveň symbolizujícímu výrazu německého filmu, se stala pochopeným i uchopeným východiskem jilemnické inscenace. Režisér Zdeněk Karásek zorganizoval jevištní život této malé hry s velkým obsazením (27 herců, zpěváků a hudebníků) v rychlém spádu, proměnlivém temporytmu, bohaté akci a vkusně mírné aktualizaci.

Zejména se ovšem zasloužil o to, že si představení udrželo a do svého půdorysu zabudovalo silný lyrický náboj. Vyrovnalo se tím s faktem, že se Nevěsta zrodila v téměř desetiletí jako Lásky hra osudná při Čapkovi (1922, soubor ji uvádí v jednom večeru s Nevěstou) a v témže roce (1927) s Vančurovým Učitelem a žákem. Lyrický výraz určuje míru jevištních prostředků této zřetelně dnešní inscenace a spojuje její interprety s generací herců někdejšího prvního Osvobozeného divadla. Tvoří tak v jevištním balábile jeho druhou podstatnou složku či vrstvu.

Na živém, plastickém a barevném představení se podílí celý ansámbl interpretů v čele s představiteli Harryho Whita (P. Pochop jn.), Čišníka (P. Pochop sn.) a bussinesmana Denbyho (J. Kriegl) samostatností individuální charakteristiky a přesností kolektivní kázně.

Mezi představeními, usilujícími o plné jevištní vyjádření příběhu, zápletky, postav atd. v omezených podmínkách jediného dějiště a zkráceného času, dostala se Nevěsta do čela přehlídky. Navíc přinesla objevně lyriku, jaká se na současném jevišti neobjevuje.

Dramaturgická odvaha souboru je korunována suverénní jevištní realizací.

5. 6. 1995

Z analýzy želečské poroty zpracoval: Jiří Hrače

Ořechovští zazáříli

Jako každoročně, i letos byl Ořechov očekáván s napětím a oprávněnou nadějí na svižné zábavné divadlo, kterým se soubor již po léta většinou s úspěchem prezentuje. Tentokrát přivezl autorský text hudebního skladatele (původní profesí) režiséra, divadelního ředitele, příležitostného výtvarníka etc. Vlastimila Pešky Bylo nebylo aneb Jak Švédové L. P. 1645...

Zmíněný autor již dvacet roků formuje divadelní profil a jedinečnou poetiku divadla mimo jiné i tím, že jediné, co při přípravě inscenace nestihne, je odehrát všechny role. Je autorem hudby, výtvarníkem, režisérem a zejména i choreografem (jiný uveden není) a tentokrát i hercem jedné z rolí.

Je zřejmé, že členové souboru po letech spolupráce již nejsou pouhými vykonavateli Peškových nápadů; stali se jeho rovnocennými partnery přinášejícími své nápady, obohacujícími svým osobnostním vkladem celý tvar inscenace.

Bylo-li v minulosti souboru tu a tam vytýkáno příliš razantní používání masivních groteskních prvků, bez autocenzury vkusu či nesourodost používaných prostředků, lze nyní konstatovat, že zřejmý kvalitativní posun přivedl ořechovské ke koncizní, vtipné a pochopitelně nápadité inscenaci. Mimořádně bouřlivé přijetí, jehož se představení dostalo, je toho nepochybným dokladem, stejně jako potvrzení skutečnosti, že o kvalitní zábavné divadlo stále je a jistě i bude obrovský zájem. S výjimečnou invencí dokážou ořechovští tomuto zájmu vyjít vstříc a nezbyvá než věřit, že prokazatelný trend růstu kvality, nepomíjení myšlenkového a etického náboje, stejně jako rozvíjení dovedností jednotlivých členů souboru, je trendem nezvratným a už nyní se těším na další opus Vlastimila a jeho kamarádů.

Pavel Havránek, Třebíč

Z představení CESTOU TANCE

Jana Portyková / J. Weiss: Sen Kristíny Bojarové

Odborná komise doporučuje tuto inscenaci pro její nespornou inspirativnost. Je to pokus zajímavý v řadě složek - od dramaturgie počínaje přes režijní uchopení, vizuální (scénografickou) část až po herectví - zhmotnit, zpředměnit divadlem niterný svět pod prahem vědomí. V tomto představení fungují nepochybně jisté výrazné momenty psychoanalytické stejně jako duševní jinakosti a koneckonců se tu uplatňuje i (je to vlastně spouštěcí motiv) starý, pradávný princip umění: sen. Je to ovšem sen, který nemá ra-

dostnost, ale děsivost potlačené představy, prožitku stresové životní situace v „neskutečnosti“. Tato poloha představení nutně přináší i další důsledky, které je přiřazují k některým současným proudům „po moderně“: fragmentárnost, mnohovrstevnatá symboličnost „fyzicky-vizuálního“, spojování nesourodých věcí. Bylo by jistě přehnané tvrdit, že vše je tu podařené, bez problémů. Ale jde vskutku zase jen o práci inspirativní po duchu, v záměru. Je to práce cítěvdomá, soustředěná, která - jak už bylo řečeno - nepostrádá v řadě složek překvapivé úrovně. Nebo přinejmenším nezvyklé v tomto typu amatérského divadla.

Jan Císař, Vamberk

Jak to bylo v semináři M

Na předposlední seminář se nás opět sešel slušný počet. Nejen zástupci všech včera hrajících souborů, ale i řada dalších pozorovatelů. Úvodní slovo k představení Sedím v izbe měl Aleš Bergman.

Vnímání poezie je do značné míry velmi pocitová záležitost a převedení na jeviště v divadle poezie vyžaduje nalézt její scénický ekvivalent. Aleš se vyznal z dojmu, který získal z tohoto představení na Scénické žatvě v Martině. Zde v Hronově už nebyl tak silný. Pan Klíma mohl tlumočit svůj dojem bezprostředně z prvního vidění. Poezie J. Ondruše je velmi pozoruhodná, niterná, složitě vnímatelná a velmi těžko přenositelná na jeviště, neboť tady vše běží jinak než v dramatickém kuse. Představení je také velmi citlivé na navázání kontaktu s hledištěm a opačně, vnímání může být velmi subjektivní, neboť nám představení nabízí uvolněnou fantazii a představivost. Atmosféra byla trochu málo propojená, rytmus komorní, scházela nějaká dynamičtější část, ale i to mohou být subjektivní pocity. Pan Laurin se pokusil vysvětlit v čem je obtížnost scénování poezie. Nesmí dojít k tomu, že použitý postup i zvolené prostředky vytvoří vedle slova další příběh. Paní Šrámková upozornila, že při inscenování poezie se potřebuje najít něco dramatického. Zde to mohl být právě tragický osud samotného J. Ondruše. Divák pak zase potřebuje mít nějaké záchytné body, znalosti, a pak komunikace mezi hledištěm a jevištěm funguje. Plénou předvedené představení vnímalo různě, nicméně na semináři se ozvalo hodně lidí, kteří představení porozuměli, vcítili se do něj. Co se smáli byli asi ti „co by okno neotevřeli“.

Knížka Tracyho tygr je materiál, který obzvláště vzrušuje věk, ve kterém jsou představitelé předvedeného představení. Převody na jeviště vždy vyvolávají diskuse, neboť každého téma nějak zasáhne. Je to velmi šťastně zvolená látka pro školní výuku. Inscenace nepotlačila poselství textu a byla využita ku prospěchu interpretů. Je třeba ji z tohoto úhlu i posuzovat. Jde o to, že materiál Tracyho tygra slouží hlavně dovnitř souboru a má obrovský přesah z lidského hlediska. Aleš podotkl, že toto je i princip Tracyho tygra,

princip hry jako možný způsob existence v lidské společnosti.

Goldbergovské variace vyvolaly celkem různé až protichůdné postoje. Zřejmě i tím kdo viděl večerní a kdo noční představení. Důvodem může být i to koho zaujal Tabori - jeho text a koho spíše scénický výsledek představ souboru z Lysé n/Labem. Taboriho vklad v představení totiž nemůže být přehlédnutelný. Sám jako autor, ale i jako režisér hodně předepisuje, jak se mají konkrétní situace na jevišti řešit a soubor se toho i držel, řekl ve svém úvodu pan Klíma. Soubor však některé předepsané situace vynechal, ale slovní sdělení zůstalo. To ztěžovalo vnímání podobně jako řada reálií, která v jiném kulturním prostředí fungují více díky obecnému povědomí. U nás nám naše, obecně spíše malá, znalost židovského náboženství neumožňuje proniknutí k hlubším významům autorova textu. Režisér představení namítl, že v žádném případě s textem nekotetovali, ale že jim šlo především o vyjádření svých vlastních názorů. Diskuse se ještě zatočila na herecké výkony, které některým divákům (z večerního představení) připadaly příliš expresivní, některým naopak zase ne (z nočního představení). Bylo hodně těch, kterých se inscenace dotkla osobně, někdo byl stržen, jiný odešel znechucen a jinému chyběl pocit katarze. Tvůrčí invenci souboru však nepochybně nikdo.

Zaznamenal KŠ

V Z K A Z

Vážení mí seminaristé filosoficko - oidipovští ! Děkuji vám, za váš vynikající přístup k našemu náročně - teoretickému semináři, a to už i v době předhronovské. Udělali jste veliký kus práce, jste výborní. Díky.

Váš Roman Musil.

Posbíráno mezi seminaristy K(n)MD

Na každého působí letošní přehlídka rozdílně. Někomu se líbí to, jinému zas ono, tomu chutná smažený sýr, tomu zase plněná paprika. Abychom zjistili něco bližšího k tomuto tématu, položili jsme účastníkům 65. Jiráskova Hronova následující otázku.

Jaké jsou vaše nejvýraznější dojmy z letošního Jiráskova Hronova?

David Haták - Ludvíci, Plzeň
- novopečená „rodinná“ Slávie, - Pejsek a Kočička, - bar v radnici, - nemastná, neslaná.
Pavel Litvan - Ludvíci, Plzeň
- Milan Schejbal, - Jana Koubková, - velký smád, - „Céčko“, Lidi? Jo, lidi (1+). - z rybárny jsou potraviny, - neviděl jsem v divadle Pejksa a Kočičku, - Červená Karkulka.
Eva Máchová - Ostrov nad Ohří
Pejsek a kočička („Co tady děláte? Pereme se...“), hodně moc humor [me]krů, bRavuRní baRy. Vochouš nikdy nespí.
Denisa Nová - Česká Lípa
Hronovské noční život, hraní si s Pejskem a Kočičkou, to, že Českolipáci zase hrají, Janino „plesk“. Milan Schejbal je bezkonkurenční. V „Céčku“ nás mají rádi.

Petr Jareš
Je tu strašný množství moc hezkejch hereček.
Honza Anderle & Jaromír Nosek
Vladimír Zajíc - člověk, kterému to fakt pálí. „Sama som, sama som, sama som...“
Gabriel Pleska - Rakovník
Lidi, Váša, spánek, Slováci, Isabelčiny nové šaty, jídlo v závodní jídelně a především seminář.
Ajka Pospíšilová
Pěkně! Inspirování!! Povznášející!!!
Karol Martinová - Praha
Taneční představení, které právě proběhlo a snídáně v šest hodin na hronovském náměstí.

Zaznamenal -hlb-

V SEMINÁŘI U PETRA VÁŠI

Seminář „B - Fyzické básnictví“ byl v D'Artamanu nabízen takto:

„Lektor Petr Váša - hudebník - jedna z nejvýznamnějších postav rockové scény 2. poloviny 80. let, fyzický básník, pedagog brněnské fakulty výtvarného umění v ateliéru performance, multimédia a videoart. Fyzické básnictví Seznámíte se s neobvyklou uměleckou disciplínou, vycházející z neelementárnějších prostředků, jakými jsou dech, mluva, šepot, řev, pohyb atd. Budete mít možnost ověřit si nekonvenční způsob k sebevyjádření, k vyslovení toho, co vás trápí, způsob, který může proměnit beznaděj v naději.“

Třída tohoto semináře se nachází v hotelové škole a náhodou zabloudivší normální člověk by se asi po otevření velmi podivil. Pravděpodobně by se mu naskytl následující obrázek. Něco mezi deseti a dvaceti mladých lidí pohromadě, sedí na zemi, valná část z nich zavřeně oči, máchají rukama, kláť se, škubají se sebou a do toho huč, bruč, skuč. Aby náhodný normální příchozí dostal ránu úplnou, z vitrín je jeho pocit umocňován kusy masa věrně vyvedenými z plastu pro potřeby výuky. Jednu z frekventantek, Ajku, jsem poprosil, aby se vyznala ze svých pocitů a prožitků z tohoto semináře.

„Petra Vášu jsem viděla poprvé loni v Trutnově na rockovém festivalu. Když jsem se dozvěděla, že zde bude vést seminář, přihlásila jsem se, protože na onom festivalu při vystoupení všelijak komikal rukama, nohama, bušil do sebe, vydával ze sebe zvuky, ale našinec věděl, že to je o něčem, že si hraje sám se sebou, sám na sebe a je to přirozené a lidské. Od semináře jsem si slibovala totéž, že se otevřu, zjistím, co v člověku je, jaké jsou jeho možnosti, které má zanešené civilizací, konvencemi. Na semináři jsme začali nejdříve rozpohybovat tělo. Petr Váša začíná nejdříve dechem, uvědomit si sám sebe, potom přidat pohyb, pak se to ozvučí a nakonec se graficky zpracuje. S grafickými záznamy se potom může zpětně pracovat podobně. A o všem jsme si povídali. Co ovlivňuje naše zážitky - temperament, okolnosti místa, materiál atd. Hlavní zážitky, hlavní linka našeho semináře vedla takto. První den jsme zašli do parku a každý jsme si tam našli svůj strom, který nám byl nějakým způsobem blízký a snažili se s ním seznámit, sblížit. Snažili jsme se pohybem vyjádřit tanec stromu. Při objevování písne stromu člověk najednou zjistí, že může chrčít, drčít, vrčít a hlavně že je to přesně ten zvuk, který si myslí, že v tom stromu je. Vzpomínka na to, co jsme prožili první den, nás provázela celou dobu. Rozvíjeli jsme ji různými experimentováním s kdečím. Takhle bychom mohli pokračovat ještě pěkně dlouho. Bylo toho hodně. A taky písničková polévka.“

Ajka

ANKETNÍ VAVŘINY STUDIA MARTA

Jednou z nejoblíbenějších a zároveň nejmoderněji vybavených brněnských scén je Studio Marta při Divadelní fakultě JAMU, vedené Jaroslavem Tučkem. Premiéry tu následují rychle za sebou a příležitost k jevištnímu procvikování dostávají i texty začínajících autorů z několika ateliérů školy. Na závěr uplynulé sezóny uspořádalo Studio Marta mezi svými převážně mladými návštěvníky poprvé diváckou anketu, ve které se měli vyslovit k úrovni celkem třinácti nových inscenací tohoto období, vytvářených převážně letošním absolventským ročníkem činoherního a muzikálového oboru. 164 anketní lístky, odpovídající také na otázky po pedagogické a umělecké přínosnosti aktivity DIFA JAMU a zpravidla doprovázené dalšími osobními názory, byly poté bodově vyhodnoceny. Za nejzdařilejší nastudování sezóny 1994-1995 označili respondenti dramatizaci románu Emily Brontëové Na větrné hůrce (scénář a režie posluchač Matěj T. Růžička). Za ním se umístila česká premiéra dramatu Cliva B. Patona Dodo a koncertní provedení slavného amerického muzikálu Hair. Nejlepší scénografické řešení měla díky výtvarníkovi Dušanu Ždímalovi hra hostujícího režiséra Iva Krobota Po letech a dále tituly Dodo (posluchač Jaroslav Máčal) a Na Větrné hůrce (studentka Kateřina Bláhová). Nejoblíbenější herečkou se zcela jednoznačně stala Natálie Drabiščáková před Klárou Sochorovou a Monikou Dudkovou. Mezi muži se obecně nejvíce líbily výkony absolventů Jana Bidlase, Patrika Bořeckého a Vladana Tomečka.

Vít Závodský

MARTANSKÉ ZPRAVODAJSTVÍ

Na Marsu je velký svátek,
že prý o nich stále píše
ten Hronovský plátek

Ve verších objevil se Mistr Zhibo,
ba i firma Tchibo.
Prolétla i jasná zpráva,
že v tom letí i veselá kráva.

V Zpravodaji se furt taky píše
o přátelích z té ostrovní říše.
V „Nudli“ u guláše
mluvilo se plaše,
že prý Lukášek rozcupoval
Medvěda
na prášek.

Smutné však je, že Anděla,
i když nechtěla, odjela.
S Chalupářským vínem
prý si užije,
jen když to však přežije.

Be Be

Z tajného dopisu KT jistě JŘ

Hronov(MZ). „...nebudeš mi věřit Jituško, ale ten odporný Pokorný opět předvedl jeden ze svých hnusných triků. Nic nechápalým publiku neustále tvrdí, že hraje ta RT místo Tebe miláčku, hvězdičko má. Pokusil jsem se oficiálně protestovat na OŠ, ovšem, vždyť víš kdo tam sedí. LL a VŠ se jen pošklebovaly a ten pisálek JK si hned dělal poznámky. Bůh ví kam až s tím poběží. Líbá Tě Tvůj Kadlík.“

STR ÍPKY

Vězte, že toto 9. číslo Zpravodaje není poslední. Shánějte se prosím ještě po desátém, skutečně posledním čísle. Přinášíme zde tradičně závěrečné slovo odborníků. Tentokrát z pera Miloslava Klímy.

Jiráskovo divadlo a další hrací objekty navštívilo za celý festival okolo 8 500 diváků.

Pokusili jsme se zjistit nakolik lze sálkové dveře v Jiráskově divadle zavírat tak, aby nerušily svým zvukem už probíhající představení. Odborná expertiza všech členů redakce prokázala, že to lze, ovšem až po určitém úsilí. Předpokládá to klidnou mysl a trochu zručnosti. Takže, co s tím vyprchající i vy pořadatelé uděláte?

Našemu utajenému zpravodaji (MZ) se podařilo vystopovat některé neukázněné živly mezi diváky Jiráskova divadla, kteří i přes naše upozornění si stále dávají chodidla na sedačky nebo na orchestřiště, posilují se alkoholem, nebo se příliš hlasitě domáhají pozornosti a to při představeních. Jsou to VZ, MP a EŠ. Vážení !!!

Vydává organizační štáb
65. Jiráskova Hronova
Šéfredaktor:
Jaroslav Kodeš
Redaktori:
Pavel Tajčovský
Jan Švácha
Fotograf:
Jiří Chlum
Technický redaktor:
M. Zhibo
Tisknou:
Grafické závody Hronov, s. r. o.
Cena: 3 Kč